

[Nørlund.]

Overskuddet skal bruges til, har Indenrigsministeren ladet meddele, at han, dengang han sagde, at den allervæsentligste Del af Overskuddet skulde gaa til Idrætten, kun mente af Nettooverskuddet. Derom maa jeg sige, at det kan umuligt være rigtigt, fordi Ministerens Bemærkning blev fremsat som et Svar paa, hvad jeg sagde om, at en saadan Tipstjeneste ikke udelukkende maatte bruges som et Skatteobjekt. Det var som Svar paa dette, at Ministeren sagde, at den allervæsentligste Del af det, som kommer ind i det hele, skal gaa til Idrætten. Ser man paa Lovforslaget, vil man ogsaa se, at den allervæsentligste Del heller ikke gaar til Idrætten, hvis man tager selve Nettooverskuddet.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Det er i hvert Fald saadan, at den første Del af Nettooverskuddet udelukkende gaar til Idrætten, den anden Million gaar næsten udelukkende til Idrætten, det vil sige, at Idrætten er det, der er sikret først.

Jeg maa i øvrigt takke det ærede Medlem Hr. Tholstrup for hans skattepolitiske Betragtninger. Det ærede Medlem sagde jo nu, at hvis de unge bruger deres Penge til andre Ting end Tipning, kommer disse Penge ind gennem forskellige Forbrugsafgifter, og det forstod jeg han var tilfreds med. Jeg haaber, at det betyder, at det ærede Medlem og hans Parti i Fremtiden vil se med større Venlighed paa Forbrugsafgifter end hidtil.

Bertel Dahlgaard: Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg gerne sige, at jeg allerede i mit Indlæg før erkendte, at jeg havde et Ansvar sammen med andre over for Idrætten. I øvrigt vil det ærede Medlem vist ikke have glemte, at han i sin Tid sammen med andre kom til mig for at faa Bevillingerne forøget, og det blev de ogsaa den Gang. Men naar jeg nu for mig ser Billedet af den tidligere Finansminister, vil det sikkert ikke være muligt at tænke sig, at Tilskuddet skulde være blevet forøget til 2 Mill. Kr. den Gang, hvad jeg altsaa heller ikke har stillet Forslag om. Men afgørende over for det foreliggende Lovforslag er jo det Tilbud, jeg for mit Vedkommende her giver, og som jeg altsaa haaber vil blive modtaget af de ærede Medlemmer.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Finansminister, som jo ikke uden Grund her i Tinget nyder Ry for en vis Grundighed. Jeg maa imidlertid sige,

at den højtærede Finansministers Svar her ikke var et prægnant Udtryk for en saadan Grundighedens Egenskab, som vi ellers plejer at møde hos Ministeren. Den højtærede Finansminister er ikke rigtig paa Højde med sig selv i Dag, og jeg vil gerne sige til Ministeren, at der ingen Bebrejdelse skal lyde fra mig, men det er en ny Bekræftelse paa det, jeg saa ofte har iagttaget, at det at antage sig en daarlig Sag virker øjeblikkelig demoraliserende paa den paagældende.

Der var i den højtærede Finansministers Tale tre Punkter, som jeg gerne vil tage frem som Eksempler paa en national-økonomisk Professors Argumentationsmetoder i en vanskelig Situation.

Det ene er dette, at der bliver fremsat en Bebrejdelse over, at nogen her fra Folketingets Talerstol skulde kunne antyde, at en Lov, der eventuelt engang bliver vedtaget, ikke vil blive overholdt. Vil det ikke være i Overensstemmelse med den Logik, der anvendes ogsaa ved Aarhus Universitet, om man siger, at det uheldige ligger i, at en Finansminister forelægger et Lovforslag, der gør det nødvendigt at gøre opmærksom paa, at en saadan Omgaaelse af Loven vil finde Sted, som den højtærede Finansminister jo selv ved vil ske?

For det andet forstod jeg den højtærede Finansminister saadan, at Konsekvensen bl. a. af min Stilling skulde være, at man i det hele taget var Modstander af ethvert Lotteri. Jeg skal i den Anledning oplyse, at det er jeg, og det har jeg altid været. Jeg har paa det Omraade haft een Glæde, det var engang i et Ministermøde, hvor jeg tydeligt husker, at daværende Statsminister Stauning gik ind for, at Koloniallotteriet ophævedes. Jeg føler mig overbevist om, at intet Menneske har savnet Koloniallotteriet, siden det afgik ved Døden, men at denne oprigtige Uvilje mod Lotteri skulde gaa saa vidt, at man af dem, der er Modstandere af Lotteri, ogsaa skulde forlange, at de vilde have, at alle Landets Klasseslotterikollektørstillinger skulde staa ubesat, kan jeg dog ikke tænke mig. Jeg tror ogsaa, at det ligger lidt uden for den højtærede Finansministers sædvanlige Linie for Argumentation.

Det tredje Punkt endelig var et Forsøg paa at undervise mig i Nationaløkonomiens Grundsætninger paa dette Omraade. Jeg erkender, at de Bemærkninger, jeg før gjorde, i og for sig ikke er rigtige, hvis virkelig det skulde være den højtærede Finansministers Begrundelse for dette Lovforslag,